

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Ing. P. H.**, zastoupeného Mgr. Evou Habánovou, advokátkou se sídlem Ponávka 185/2, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Malinovského náměstí 624/3, Brno, za účasti: **1) Mgr. J. Z.**, a **2) H. H.**, zastoupena Mgr. Janem Burdychem, advokátem se sídlem Cihlářská 643/19, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 21. 10. 2021, č. j. 30 A 202/2020 - 121,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se z a m í t á**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalovaný svým rozhodnutím ze dne 20. 11. 2020, č. j. MMB/0474949/2020, sp. zn. OUSR/MMB/0176964/2020/6, zamítl žalobcovo odvolání proti dodatečnému povolení přístavby, o které požádala osoba zúčastněná na řízení 2. Žalobu proti tomuto rozhodnutí zamítl krajský soud v záhlaví označeným rozsudkem. Žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti němu podal včasnou kasační stížnost, s níž spojil i návrh na přiznání odkladného účinku.

[2] Návrh na přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil předně obavou, že zapíše-li příslušný katastrální úřad v důsledku dodatečného povolení přístavbu do katastru nemovitostí, nebude již možné v případě úspěchu ve sporu tento zápis opravit. Dále se obává, že nebude-li mít kasační stížnost odkladný účinek, bude příslušný stavební úřad pokračovat v řízení o novém stavebním záměru (půdní vestavba a nástavba), jehož realizace je na dodatečném povolení přístavby závislá. Pokud dojde k realizaci tohoto záměru, hrozí, že i kdyby byl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, bude mít takové rozhodnutí pouze akademický význam, neboť výkon dodatečného povolení již nebude možné odčinit. Stěžovatel je přitom přesvědčen, že přiznáním odkladného účinku nevznikne újma ani stavebnici, která bude moci přístavbu i nadále užívat, a ani veřejnému zájmu.

[3] K návrhu na přiznání odkladného účinku se vyjádřila pouze osoba zúčastněná na řízení 2. Uvedla, že s tímto návrhem nesouhlasí, neboť žádná újma stěžovateli a ani nikomu jinému nemůže v souvislosti s napadeným rozsudkem vzniknout. Zápis přístavby do katastru nemovitostí není podle ní právní překážkou jejího případného odstranění. Má rovněž za to, že ani pokračováním v řízení o půdní vestavbě a nástavbě nemůže být stěžovateli způsobena žádná újma. Výsledek tohoto řízení totiž nelze předjímat a stěžovatel, který je v tomto

řízení účastníkem, v něm bude mít jistě dostatečný prostor pro uplatnění svých námitek, s nimiž se správní orgány a následně i soudy budou muset vypořádat. Osoba zúčastněná na řízení 2 v této souvislosti poznamenala, že zamýšlený stavební záměr je podmíněn vydáním nového územního rozhodnutí a stavebního povolení a lze proto předpokládat, že stavební úřad jej bude z hlediska zákonných podmínek náležitě zkoumat. Výkon nebo jiné právní následky dodatečného povolení přístavby proto podle ní nepředstavují pro stěžovatele žádnou újmu.

[4] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jí však může na návrh stěžovatele odkladný účinek přiznat; přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce (v řízení o kasační stížnosti stěžovatele) nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je tedy podmíněno kumulativním naplněním dvou podmínek: 1) existencí nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám a 2) absencí rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je stejně jako řízení o kasační stížnosti ovládáno zásadou dispoziční. To znamená, že soud je při posuzování důvodnosti návrhu oprávněn vycházet pouze z těch důvodů, které stěžovatel ve svém návrhu konkretizoval (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32 nebo ze dne 24. 9. 2015, č. j. 2 As 218/2015 - 50). Uvedená a doložená tvrzení přitom musí svědčit o tom, že hrozící újma je nepoměrně závažnější, než újma, která hrozí jiným osobám, a že je reálná, nikoliv pouze hypotetická a bagatelní.

[6] Nejvyšší správní soud nemá za to, že by výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku krajského soudu, resp. napadeného správního rozhodnutí, znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám či veřejnému zájmu. Zápis dodatečně povolené přístavby do katastru nemovitostí nemůže žalobce žádným způsobem ohrozit, neboť ten, jak správně poznamenala osoba zúčastněná na řízení 2, není právní překážkou nařízení stavby podle § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon) a případný zrušující rozsudek Nejvyššího správního soudu by tak nemohl mít pouze akademický význam, kterého se stěžovatel obává.

[7] Nejvyšší správní soud nepřehlédl, že druhý tvrzený následek krajský soud shledal relevantním, a proto stěžovatelově žalobě odkladný účinek přiznal. Plánovaný záměr půdní vestavby a nástavby má být částečně realizován na dodatečně povolené přístavbě. Krajský soud proto dospěl k závěru, že pokud by jej stavební úřad povolil a osoba zúčastněná na řízení 2 jej zrealizovala, pak by její práva k nové stavbě nabytá v dobré víře mohla bránit tomu, aby stavební úřad žádost o dodatečné povolení přístavby zamítl a nařídil její odstranění. Soudní řízení, ač by v něm byl stěžovatel úspěšný, by tak jeho práva nemuselo ochránit. Tento následek sice představuje závažnou újmu, jelikož může vést k nevratnému porušení stěžovatelových práv, Nejvyšší správní soud jej však v tuto chvíli považuje pouze za hypotetickou a nikoli reálnou hrozbu. V posuzované věci je totiž podstatné, že předmětem tohoto soudního přezkumu není územní rozhodnutí ani stavební povolení plánovaného záměru, ale pouze dodatečné povolení přístavby, jež na pozemku osoby zúčastněné na řízení 2 již stojí a ta ji také fakticky užívá. Její dodatečné povolení se tak ve stěžovatelově sféře nemůže nikterak negativně projevit. Ačkoli je přerušené územní a stavební řízení o plánovaném záměru s dodatečným povolením

pokračování

přístavby provázané, stále jde o dvě samostatná řízení s odlišným předmětem. Napadeným rozsudkem, resp. dodatečným povolením přístavby nebylo rozhodnuto o povolení plánovaného záměru a výsledek přerušného řízení v tuto chvíli nelze předjímat. Za této situace ovšem nelze ani hodnotit reálnost újmy, již se stěžovatel obává. Teprve v případě, že stavební úřad vydá kladné územní rozhodnutí a půdní vestavbu a nástavbu povolí, bude možné uvažovat v souvislosti s tvrzeným následkem o hrozbě nenahraditelné újmy.

[8] Nejvyšší správní soud má proto za to, že stěžovatel neprokázal existenci nepoměrně větší újmy, neboť výkon napadeného rozsudku sám o sobě nevede k následku, jehož se stěžovatel obává a ten je spojen až s účinky nyní přerušného územního a stavebního řízení. Druhou podmínkou, tj. zda přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, se proto Nejvyšší správní soud již nezabýval, neboť soud může kasační stížnosti přiznat odkladný účinek pouze tehdy, jsou-li splněny obě podmínky současně. V posuzovaném případě však kasační soud shledal, že stěžovatel nesplnil již první podmínku pro přiznání odkladného účinku, a proto jeho návrh zamítl.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 20. ledna 2022

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu